Un soare aflat pe drumul spre apus

On Septembrie 18, 2010

Găsește căile hotărâtoare pentru a-ți asigura excelența, forțând limitele leadershipului tău de dragul unei chemări mai înalte.

Căpitanul Rhodes către echipa de comando condusă de locotenentul Waters:

- Domnilor, știu că ați avut mult de furcă, dar trebuie să vă trimitem înapoi. Aveți de îndeplinit o misiune foarte importantă. Principalul obiectiv este s-o găsiți și s-o recuperați pe doctorița Lena Fiore Kendricks de la Crucea Rosie Internațională. Obiectivul secundar este să recuperați două călugărițe și un preot care au un adăpost în apropiere de Yolingo, Nigeria. După ce recuperați țintele, mergeți spre zona de retragere Alpha. Mult succes.

Locotenentul Waters și echipa lui de comando, ajung în sătucul în care se aflau cei trei, însă, la insistențele doctoriței, care se atașate de populația din zonă, acceptă să ia cu ei mai mulți localnici. Cele două călugărițe și preotul refuza să plece, căci oamenii de acolo aveau mare nevoie de ajutorul lor.

După aproape două zile de mers prin munți, ajung la zona de retragere Alpha. Atunci locotenentul Waters îi abandonează pe localnici, o urcă pe doctoriță în elicopter și părăsesc zona, fără să-i pese de soarta bieților oameni care au rămas singuri în munți, expuși pericolului. N-avea de ales, trebuia să-și îndeplinească misiunea, nu s-o pericliteze, căci soldații generalului Mustafa Yakubu erau pe urmele lor și aveau să-i ucidă fără milă.

Leadership: Depinzi de existența unei abordări a conceptului "suflet" dintr-o perspectivă psihologică asupra puterii de care dispui, cu sensuri mai adânci decât le poate da evenimentul unei alegeri greșite de moment?

Elicopterul în care se aflau locotenentul și doctorița trece la un moment dat deasupra sătucului în care fuseseră cu două zile în urmă. Priveliștea era cutremurătoare. Satul ardea în flăcări, pe câmp zeci de cadavre zăceau la întâmplare. În aer plutea duhoarea morții.

Doctorița era speriată și stăpânită de gânduri negre. Era profund afectată de ce se întâmplase și se temea că oamenii ce fuseseră abandonați vor împărtăși aceeași soartă. O podidise plânsul, de parcă inima i s-ar fi frânt pentru totdeauna.

În ochii locotenentului Waters se putea citi mâhnirea și îngrijorarea. Vederea acelei imagini de coșmar îi strecură în suflet revolta. Rămase un minut pierdut pe gânduri. O privi pe doctoriță ca într-o rugă nesfârșită, nefiind în stare să pronunțe niciun cuvânt. Şocul produs de vederea acelor oameni morți era prea mult pentru el. Îl scârbea cruzimea aceasta neumană. Fu brusc cuprins de remușcări pentru faptul că-i abandonase pe localnicii aceia pe câmp.

Nu putea rămâne indiferent, nu era în stare să comită o asemenea infamie. *" N-aș putea să-i abandonez "*, își spuse în sinea lui. Apoi, în sfârșit, rosti acel cuvânt tainic, al omeniei sale, ce venea din adâncul sufletul său: *„ Întoarce elicopterul ! "*

Leadership înseamnă să rămâi fidel principiilor morale chiar și atunci când rămâi captiv în capcana unui sacrificiu pe care nu dorești cu adevărat să-l faci pentru altcineva.

Dacă ați urmărit filmul " *Tears în the sun (2003)* ", vă amintiți că în loc să-și conducă echipa de comando și pe doctorița Kendricks în siguranță spre destinația "Acasă", îndeplinindu-și astfel misiunea, locotenentul Waters a luat hotărârea să se reîntoarcă la zona de retragere Alpha, locul unde îi abandonase pe localnici, și să-i călăuzească pe aceștia pe jos, prin munți, spre Camerun, unde ar fi fost salvați.

Nu a respectat ordinele clare pe care le primise, punându-și întreaga echipă, ca și pe doctoriță, într-un pericol permanent. Căci din momentul când a dat ordinul de întoarcere, totul s-a schimbat, a început adevăratul calvar. Cariera lui se afla în declin.

Misiunea a fost îndeplinită, dar nu în totalitate. Numai patru membri ai echipei de comando au rămas în viață iar ei au fost grav răniți, printre care și Waters, dar cea mai mare parte a localnicilor au supraviețuit. Doctorița a reușit să scape cu răni ușoare. Se poate spune totuși că misiunea a avut un succes deoarece, în schimbul a câtorva vieți, au fost salvate numeroase vieți omenești.

Leadership: Ce anume te restricționează să fii om? Privești empatia ca pe o precondiție a prejudecății, sau ca un substituent al acesteia?

Cât de bogată în surprize neplăcute poate fi viața unui conducător. Decizia luată de locotenentul Waters a fost o uriașă încercare a tăriei sale de caracter, a demonstrat noblețea sentimentelor sale, ale unui om care își asumă riscuri și își forțează limitele de dragul unei chemări mai înalte.

Liderii ca Waters sunt mistuiți de un puternic simț al dreptății și al omeniei. Ei nu radiază o atitudine de genul: " *Fie ce-o fi* ", ci una bazată pe altruism: " *Voi sări în ajutorul tău. Dacă nimeni nu face ceva pentru tine, eu am de gând să fac ceva.* " În străfundul ființei lor zace un dram de smerenie. Ei sunt preocupați de bunăstarea oamenilor, reușesc să construiască o legătură puternică cu ei.

Ceea că faci are întotdeauna consecințe. În leadership totdeauna este loc de noi manevre, mai ales dacă ești forțat de împrejurări să le aplici, dar dacă te îndepărtezi de la scop, fie și din pricina sentimentelor, atunci poți da greș.

Un om este cu adevărat măreț atunci când noblețea sentimentelor sale dă sens unei vieți experimentate cu o conștiință trează.

Concluzie: În viața fiecărui lider pot exista momente de cotitură când este obligat să se abată de la drumul pentru atingerea scopului propus inițial, deoarece apar motivații care impun acest lucru. Deciziile luate în aceste momente de cumpănă, sunt cruciale pentru lider. Dacă rezultatul acestor decizii este benefic și se soldează cu victorii, liderul devine un erou, iar dacă nu, liderul ajunge "un soare aflat pe drumul spre apus".

Tu poți să îmbini fermitatea cu apropierea afectivă?

Găsește căile hotărâtoare pentru a-ți asigura excelența, forțând limitele leadershipului tău de dragul unei chemări mai înalte.

Source: https://neculaifantanaru.com/un-soare-aflat-pe-drumul-spre-apus.html